FARNI LIST

župnije Dolnji Logatec

Letnik 35, št. 11
NOVEMBER 2015

V TEJ ŠTEVILKI:

- ⇨ **VSI SVETI**
- ⇨ **ZAHVALA**
- ⇨ **JOŽE GREGORIČ**
- ⇨ **MIRA DOBRAVEC**

VSI SVETI IN VSI VERNI RAJNI, PRAZNIKI, KI NAS KLIČEJO K RESNIČNEMU ŽIVLJENJU

Na praznik vseh svetih, **1. novembra,** se spominjamo predvsem tistih neštetih nebeških izvoljencev, ki jih ni na zemlji nihče poznal in priznal. Morda so živeli med nami, pa nismo vedeli, kaj je v njih ustvarila Božja milost. Ti so namreč znali z Božjo pomočjo v življenju ohranjati in izpolnjevati tisto posvečenje, ki so ga pri krstu prejeli. Praznik je tudi izraz vere Cerkve, da so poleg svetnikov, ki so javno razglašeni in zapisani v koledarju, svetništvo dosegli tudi drugi neimenovani možje in žene vseh časov. Vsi ti živijo z Bogom in so srečni, zato je narobe govoriti, da to je dan mrtvih. Praznik vseh svetih je vesel praznik, ki vlije vsako leto veliko tolažbe in poguma vsem nam, ki smo še na poti k nebeškemu kraljestvu. To je slovesni godovni dan naših dragih, v Kristusu starejših bratov in sester, ki se radujejo v neizrekljivem in veličastnem veselju. Svetijo tudi nam s svojim zgledom in kažejo, kako priti do zmage ter nas podpirajo s svojo priprošnjo, ki je v zelo veliko oporo naši slabosti. Letos smo še posebno veseli, ker med nami, v naši cerkvi, častimo relikvije sv. Janeza Pavla II., svetnika, ki rad pomaga v vsaki potrebi.

2. novembra se spominjamo vseh vernih rajnih (vernih duš) in prosimo za svoje po-

kojne, ki so morda še v kraju očiščevanja in zorenja za nebesa. Temu kraju ali pravzaprav stanju pravimo vice. To stanje nastopi takoj po smrti za tiste duše, ki imajo v sebi posvečujočo milost, pa še niso zadostile za grehe, ki so jih v življenju storile, ali pa jih teži krivda malih grehov. Tega, kako dolgo traja očiščevanje v vicah pri posameznih dušah, ne moremo vedeti. Same si te duše ne morejo pomagati, pač pa jim moremo pomagati s sveto mašo, odpustki, molitvijo. Duša vam bo neskončno hvaležna, če boste na dan vernih duš, 2. novembra, šli k sveti maši in potem na grob duše za katero prosite. Duša našega pokojnega bo hvaležna tudi za odpustke, ki jih za njo darujemo.

Odpustek je odpuščanje časne kazni pred Bogom za tiste grehe, katerih krivda je že odpuščena. Prejme ga kristjan, ki je pravilno pripravljen pod določenimi pogoji ob pomoči Cerkve, katera v službi odrešenja z oblastjo razdeljuje in naklanja zaklad zadostitev Kristusa in svetnikov. Odpustek je delen ali popoln v tem smislu, da nas delno ali popolnoma reši časnih kazni (časnih posledic), ki jih dolgujemo za grehe. Odpustke moremo prejeti zase ali pa jih naklonimo rajnim (Katekizem katoliške cerkve, št. 1471).

Pogoji za prejem popolnega odpustka:

1. prejem zakramenta pokore; to je lahko več dni prej ali pozneje; kdor redno hodi k mesečni spovedi, lahko vsak dan prejme vse možne odpustke, če izpolni potrebne pogoje in živi v posvečujoči Božji milosti;

2. vreden prejem svetega obhajila;

3. molitev po namenu svetega očeta; zadostujejo vera, očenaš in zdravamarija ter slavaočetu (lahko tudi kakšna druga molitev);

4. Nenavezanost na noben greh, tudi na malega ne;

Sv. obhajilo in molitev po namenu svetega očeta se priporočata na dan odpustka. Oboje je potrebno za vsak popolni odpustek. Ena spoved pa velja za več popolnih odpustkov, a seveda moramo biti brez vsakega, tudi najmanjšega greha.

Popolni odpustek samo za rajne lahko sprejmemo:

1. na vernih duš dan (lahko že na praznik vseh svetih), kjer v cerkvi poleg rednih pogojev zmolimo očenaš in vero;

2. ob molitvi za rajne na pokopališču, od 1. do 8. novembra (ne pozabimo na splošne pogoje!); če ob drugih časih molimo na pokopališču za rajne, dobimo za rajne delni odpustek;

3. vselej lahko vse odpustke, delne in popolne, naklonimo rajnim po načinu priprošnje.

Kadar hočemo rešiti dušo naših rajnih iz vic, darujmo Bogu s pomočjo svete daritve njegovega ljubljenega Sina z vsemi zaslugami njegovega trpljenja in smrti. Oče nam ne bo mogel odreči te milosti.

Rafael

ZAHVALA NADŠKOFA ZORETA OB ZAHVALNI NEDELJI

»Zahvaljujemo se ti, da smemo biti tu pred teboj in ti služiti!« Tako molimo v drugi evharistični molitvi, ko se Bogu zahvaljujemo za vero in življenjsko povezanost z njim. Vsaka sveta maša je zahvala za življenje in odrešenje; je zahvala za vse ljudi, za stvari in dogodke, ki so nam podarjeni. V preteklem letu nas je Gospod obdaril z mnogimi dogodki. Zahvaljujem se mu za škofovsko posvečenje in vse Božje darove, ki so s tem povezani. Zahvaljujemo se Bogu za imenovanje in posvečenje pomožnega škofa. Zahvaljujemo se za odločitev svetega očeta papeža Frančiška za napoved in pripravo svetega leta usmiljenja; prav tako se Bogu zahvalimo za pogovore, pripravo in potek sinode o družini.

Ob zahvalni nedelji se zahvaljujem vsem sobratom duhovnikom, diakonom in bogoslovcem, da odgovarjajo na klic in delajo v Gospodovem vinogradu; redovnikom in redovnicam za posvečeno življenje, za pričevanje, delo in molitev. Zahvaljujem se svojim sodelavcem na škofiji za mnogovrstno služenje in ljubezen do Cerkve v naši nadškofiji. Zahvaljujem se številnim župnijskim sodelavcem po vseh župnijah naše nadškofije: katehistinjam, gospodinjam, organistom, cerkvenim pevcem, ministrantom, vsem, ki skrbite za lepoto cerkva, ključarjem, članom župnijskih pastoralnih in gospodarskih svetov, animatorjem, skavtom; zahvaljujem se vsem članom molitvenih skupin, duhovnih gibanj, vsem, ki sodelujete pri pastorali zakoncev in družin; vsem članom Karitas ter drugih dobrodelnih skupin. Hvala tudi vsem vernikom, ki materialno skrbite za svoje duhovnike in zanje molite. Hvala tudi vsem, ki molite za Cerkev in za blagoslov življenja Cerkve darujete svoje trpljenje. Zelo veliko je sodelavcev in dobrotnikov naše Cerkve, ki živi in dela iz ljubezni do Boga in do svojih bratov in sester.

Ob zahvalni nedelji se želim zahvaliti tudi vsem očetom in materam, starim staršem in drugim, ki skrbijo za oznanjevanje evangelija in za prenos svoje vere naslednjim rodovom. Prav v družini se srečamo z najmanjšim jedrom Cerkve, v katerem je navzoč Gospod. Zahvaliti se želim tudi vsem bratom in sestram, ki se v javnem življenju našega naroda trudijo za vrednote, ki so po Božji volji.

Ob misli na tako široko množico bratov in sester, ki storijo toliko dobrega za Cerkev v naši nadškofiji in v vsem narodu, občudujem Božje delo in se zahvaljujem za Božje ljudstvo.

msgr. Stanislav Zore OFM, nadškof

KONCERT V SPOMIN NA ŽUPNIKA JOŽETA GREGORIČA

Pred enim letom nas je zapustil naš predragi Jože Gregorič, Logatčan in nazadnje brezovški župnik. Bil je človek, ki je izžareval svojo gorečnost za Boga. Z veseljem se spominjamo, kako se je vsakodnevno dotikal naših src. V njegovi zadnji župniji Brezovici pri Ljubljani je Jože pusti močan pečat. Ob prvi obletnici njegove smrti ga je župnija počastila s spominskim tridnevjem, ki je potekalo od 23. do 25. oktobra.

V soboto 24. oktobra, drugi dan spominskega tridnevja, je bil namenjen glasbenemu spominu nanj. Brezovška župnija je v farni cerkvi organizirala koncert, kjer so nastopili: otroški, mladinski in mešani pevski zbor z Brezovice, mešani pevski zbor Adoramus in Simfonični orkester Cantabile s solisti, pod dirigentskim vodstvom Marjana Grdadolnika.

Program je obsegal najlepša dela iz zakladnice duhovne zborovske in instrumentalne glasbe. Z izbrano besedo je koncert povezovala Alenka Klemenc. Med posameznimi skladbami ni bilo aplavzov, kar je dajalo koncertu še poseben ton.

Izvajalci niso navdušili le s čudovitim izvajanjem glasbe, uspelo jim je, da so vse poslušalce ponesli v čase, ko je bil Jože še med nami. Vsaj za en večer se je zdelo, da je bil res med nami, ne le v naših srcih.

V prvem delu koncertu je zvenela zborovska glasba. Vsak zbor se je predstavil z dvema izbranima skladbama. V drugem delu koncerta pa je igral Simfonični orkester Cantabile.

Glasbeniki so še posebej ganili s skladbama Gabrielova oboa s solistko Evo Vrtačnik in Caccinijevo Ave Maria, s solistko Mojco Bitenc. V napovedi je bilo povedano, da sta to bili Jožetovi najljubši skladbi, ker sta ga popeljali v globoko molitev.

Slišali smo tudi zborovsko skladbo »Gospod, ti si moj delež in moje veselje« (Ps 16,5) , ki je bila napisana na besedilo novomašnega gesla ob njegovi novi maši. Napisal jo je Marjan Grdadolnik in pod njegovim vodstvom sta jo izvedla oba mešana zbora skupaj. Nato se jim je pridružil še orkester in solistki Mojca Bitenc in Angelca Plevnik z Webrovim Pie Jesu.

Ob koncu pa so nas združeni pevci in glasbeniki z Benedik-

tusom Karla Jenkinsa in solistom čelistom Petrom Avšičem opomnili, da je čas žalovanja že minil. Glasba je prodrla do notranjosti vseh navzočih. Res veličastno, kot se za takega človeka spodobi.

Še en košček Jožeta smo, združeni vsi glasbeniki in poslušalci, začutili v skladbi Jezus moj ljubim te. To skladbo je še posebej rad pel in imel. Čudovita glasba in veličina Jožetovega duha sta pobožali marsikatero srce, tekle so solze ... tako med izvajalci kot med poslušalci, ki so ob koncu vse nastopajoče nagradili s stoječim aplavzom.

Ob spominskem tridnevju je izšla tudi čudovita knjiga z njegovimi pridigami. Uredila in zapisala jih je Alenka Klemenc. Naš prijatelj Jože tako ostaja med nami z močjo svojih besed. Njegove pridige so bile zmeraj udarne in se jih marsikdo še vedno večkrat spomni. Niso namreč samo zadele bistva, ampak so tudi povezovale ljudi. Med seboj in tudi z glasbo. Jože je bil namreč eden od pobudnikov lanskega Gala novoletno - božičnega koncerta Simfoničnega orkestra Cantabile v Cankarjevem domu Ljubljana. Nadaljevali bomo s to njegovo pobudo tudi letos, zato vas orkester Cantabile prisrčno vabi v soboto 19. 12. 2015 v Gallusovo dvorano Cankarjevega doma v Ljubljani.

Lucija Treven

PAPEŽ MA VAS RAD.
Apostol upanja je med nami.

V soboto, 25. junija 1988 sva se z ženo in neokatehumensko skupnostjo iz Ljubljane udeležila romanja v Krko k sv. Emi Krški na srečanje treh dežel s papežem Janezom Pavlom II. Prvič sem videl papeža od blizu in v spominu mi je ostalo eno iz njegovih sporočil: Zelo sem vesel, da sem lahko v Marijinem letu, na pragu tretjega tisočletja, družno z vami poromal v to častitljivo cerkev v Krki, posvečeno spominu božje Matere.

V tem delu Evrope se stikajo razne kulture: nemška, romanska in slovanska. Te kulture se med seboj prepletajo in duhovno bogatijo. Krščanska vera je vsem tem kulturam vtisnila globok pečat. Tako je bilo doslej. Tudi naprej naj bo tako!

Z Vami sem povezan v skupni veri v Kristusa. Zato tudi skupaj z vami – ob svojem pastoralnem obisku v tem romarskem kraju – izpovedujem: ZA VERO – ZA ŽIVLJENJE! Prvi slovanski papež Janez Pavel II. je prišel 22. oktobra 2015 med nas, v cerkev sv. Nikolaja v Logatcu. Njegova relikvija, kaplja krvi, kri mučenca na koščku oblačila, ki jo je nosil ob atentatu Mehmeta Ali Agca, 13. maja 1981, na trgu sv. Petra. Ta mučenec, Janez Pavel II., je dal osebni

zgled za nujnost sprave in obiskal Ali Agca v zaporu, kjer se je Ali Agca nekako spovedal (iz knjige Apostola upanja). Papeževa svetost je tako žarela v vsem njegovem pontifikatu, zdaj pa tudi pri nas v relikviariju. Tu je pozlačen križ, v sredi križa pa v obliki monštrance relikvija Janeza Pavla II., kakor Jezus Kristus s kapljami krvi prebodenega srca. Bratje in sestre Logatčani, Janez Pavel II. nas vabi v cerkev, kjer z njegovo svetostjo molite Kristusa, ki nenehno vstopa v tolikere dvorane zadnje večerje, kjer smo zbrani ubogi, preplašeni in obupani ljudje, kakor apostoli po preizkušnji velikega petka. Hrabro, z nami je apostol UPANJA!

Na srečanju z mladimi v Postojni 18. maja. 1996 je papež Janez Pavel II. vzpodbudil mlade z blagrovanjem. Danes bi vam rad ponovil: Blagor vam, mladi, če morete verovati, ne da bi videli ali se dotaknili; če vas je pritegnila zgolj lepota in resnica evangelija, za katerega pričajo sveti.

Blagor vam, če bo zaupanje v božjo ljubezen močnejša od skepticizma in predsodkov; če boste zmogli z njim premagati razočaranje in sleherno skušnjavo malodušja in obupa.

Blagor vam, mladi, če boste dovolj pogumni, da se ne boste izogibali srečanjem z Jezusom, ampak da boste pripravljeni srečati se z njim v zvestobi, v usmiljenju, v odpuščanju in v žrtvi, sprejeti z ljubeznijo.

Blagor vam, če se vaš pogled ne bo zaostril zgolj na površju stvari in oseb, ampak bo znal prodreti dogodkom v srce; če boste znali preko vidnega in otipljivega razbirati bistveno, ki je vidno skrito in zastrto, da bi ga potem mogli svobodno podariti in sprejeti. Blagor vam!

Dragi prijatelji, še enkrat hvala za vašo dobrodošlico. Korajža velja! Hodite v veri, upanju in ljubezni! Odprite sebe in vaše bivanje navdihom Svetega Duha, in pustite, da vas On popelje na odprto morje tretjega tisočletja.

PAPEŽ MA VAS RAD.

Hvala gospodu kaplanu, slovanskemu bratu iz prijateljske Poljske, Rafaelu – Rafalu Andrzeju Kedzierskemu –, da je po navdihu omogočil to relikvijo nam Slovencem in to v Logatcu. Hvala tudi župniku Kompare Janezu, ki je omogočil izdelavo relikviarija in mojstru Danilu Erjavcu iz Ljubljane, ki ga je umetniško izoblikoval in po dolgih mesecih izdelal ter ga na predvečer praznovanja godu Janeza Pavla II. tudi dostavil. To je prvi čudež, ki ga je izprosil svetnik Janez Pavel II.

Bog povrni!

Slavko Ogrizek

ZA DRUŽINO

V preteklem tednu je Ustavno sodišče izreklo svojo odločitev, da družinski referendum bo. To je sprožilo val različnih odzivov, nekateri so navdušeni, saj so dobili potrditev, da peščica ljudi, ne more določati o večini, drugi pa so razočarani, saj imajo občutek, da jim bo odvzeta človekova pravica. Sama bi ob tem rada zapisala svojo izkušnjo. Pred dobrimi šestimi leti sem prvič zanosila. Bila sem najsrečnejša nosečnica pod soncem. Nosečnost je potekala brez zapletov, počutila sem se dobro, lahko bi rekla, da sem žarela in komaj sem čakala svojega otročka. En teden pred rokom poroda me je na rednem pregledu ginekologinja presenetila z najbolj težko novico: »Srček ne bije več.« Sesul se mi je svet. Dneve in mesece, ki so sledili, ne morem niti opisati, saj so bili pretežki. Smrt otroka, pogreb, prazno naročje ... tema. V meni je vse umrlo, ničesar več nisem čutila. Takoj po Žanovi smrti sva se z možem močno povezala, a zaradi različnega procesa žalovanja sva se sčasoma začela oddaljevati: jaz sem bila še vedno v težkem stanju, medtem ko se je možev proces žalovanja odvijal precej hitreje. Smrt otroka naju je začela ločevati. Nekega večera pa sva sedla, se pogovorila o najinih čutenjih in prišla do spoznanja, kako lepo je, da čutiva različno, da s tem ni nič narobe ampak naju različnost celo bogati! Prav zaradi moževe trdnosti in sprejemanja sem jaz lahko v svojem tempu odžalovala, prav zaradi najine različnosti v procesu mi je bil v pomoč.

V meni raste trdno prepričanje, da otrok za svoj razvoj potrebuje očeta in mamo. To opažam vsak dan, ko gledam najine tri čudovite otroke. Čeprav potrebujejo mene kot mamo, pa nič manj ne potrebujejo mojega moža, njihovega očeta. Vsak od naju vzgaja drugače, ljubi drugače, čustvuje drugače, npr. jaz otroki več pôjem, kuham, jih več božam in objemam, mož pa se z njimi bolj pogosto igra in z njimi sestavlja tehnične stvari, npr. omare ali pa skupaj zabijejo kakšen žebelj, da obesijo sliko. Družina pomeni harmonijo. Harmonija je lepota v različnosti, sprejemanju, ljubezni. Vesela sem, da lahko živim to različnost kot ženska in mama in da lahko ljubim moškega.

Katarina Nzobandora

V sklopu Nikolajevih srečanj

Vas župnija Dolnji Logatec vabi na predavanje z naslovom

JE ČAS ZA JOK IN JE ČAS ZA SMEH

v četrtek, 19. novembra, ob 19. uri
v Jožefovi dvorani medgeneracijskega doma.

Predavala bo Mira Dobravec

Od rojstva do svoje lastne smrti se vsak človek srečuje z eno od bistvenih značilnosti življenja, z izgubo. Najhujša od vseh je izguba ljubljene osebe. Človeku se v bolečini po smrti ljubljene osebe sesuje svet v ruševine in težko živi naprej. Žalujočega napadejo strašna vprašanja: Zakaj se to dogaja meni? Kaj sem narobe naredil? Zakaj je vzel našega ljubljenega, ki ga tako zelo potrebujemo? Zakaj Bog dopušča tako trpljenje? Zakaj ni uresničil molitev bolnega, ki je tako zelo želel živeti? Kaj je sploh smisel vsega tega sveta? Me je Bog zapustil? Kje so naši rajni? Kako naj živim naprej? Vsa vprašanja zahtevajo odgovore in človekovo srce se ne umiri, dokler jih ne najde. V tej stiski iščemo odgovore in način, kako bolečino lajšati. Svetopisemske besede BLAGOR ŽALOSTNIM se v temi in obupu zdijo skoraj kot posmeh – pa vendar so to besede božje obljube in vabijo, naj poiščemo drugačen pogled, da bomo zdržali v dneh preizkušnje in da se bomo lahko zahvaljevali za vse.

Mira Dobravec, *dolgoletna urednica Mavrice, je vdova, upokojenka in srečna mama in babica. Zaradi izgub v svojem lastnem življenju in svojih napačnih iskanj novih poti se ukvarja z vprašanjem žalovanja. V Ignacijevem domu duhovnosti se srečuje s skupino za samopomoč žalujočih.*

Prisrčno vabljeni!
Povabite tudi znance in prijatelje!

Vstop prost, Bog pa vam povrni vaš prostovoljni dar,
s katerim boste omogočili obisk zanimivih gostov tudi v prihodnje.

LETO BOŽJEGA USMILJENJA – 8. december 2015 – 20. november 2016

Izredno sveto leto Božjega usmiljenja je bilo uradno napovedano z bulo Misericordiae vultus. Začelo se bo **8. decembra 2015 na praznik Marijinega brezmadežnega spočetja**, ko se bodo odprla tudi sveta vrata bazilike svetega Petra, ter se sklenilo **20. novembra 2016 na praznik Jezusa Kristusa, Kralja vesoljstva**.

Jubilej Božjega usmiljenja je tematsko sveto leto

Jubilej Usmiljenja ni in noče biti veliko jubilejno leto 2000. Leto Usmiljenja v središče postavlja vero ter želi spomniti Cerkev na njeno primarno poslanstvo, da je namreč poklicana biti znamenje in pričevanje usmiljenja v vseh vidikih svojega pastoralnega življenja. Ravno tema usmiljenja je tudi pot dialoga z judovstvom in islamom ter pot preseganja težav, ki so javnega značaja.

Program dogodkov v Vatikanu

Prvi večji dogodek v letu Božjega usmiljenja bo v Vatikanu potekal od **19. do 21. januarja** in bo namenjen osebam, ki delajo na področju romanj. Po Fisichellovih besedah je pomembno, da zaposleni na tem področju prvi opravijo romanje in prestopijo sveta vrata, tako da romanja ne bodo samo neka vrsta turizma.

3. april bo namenjen gibanjem, združenjem in verskim inštitutom, ki so zaznamovani z duhovnostjo usmiljenja. Prostovoljci se bodo v Vatikanu zbrali **4. septembra**. Prostovoljstvo je konkretno znamenje tistega, ki živi dela usmiljenja v različnih izrazih in si zato zasluži posebno slovesnost, je dodal msgr. Fisichella. **9. oktober** bo namenjen vsem, ki jim je blizu marijanska duhovnost; dan bo namenjen Materi usmiljenja. Poseben dan, in sicer **24. april,** bo rezerviran za mlade, ki so pred kratkim prejeli zakrament birme. Svetovni dan mladih v Krakovu, od **26. do 31. julija**, bo namenjen starejši mladini. Za diakone, ki so po svoji službi poklicani k dejavni ljubezni v krščanski skupnosti, bo poseben dan v svetem letu **29. maj**. Ob 160. obletnici praznika Srca Jezusovega, 3. junija, se bo praznoval jubilej duhovnikov. **25. september** bo jubilej katehistov, ki posredujejo vero in tako podpirajo življenje krščanskih skupnosti, predvsem v svojih župnijah. **12. junij** bo v svetem letu posebej namenjen bolnikom in invalidnim osebam ter tistim, ki zanje skrbijo z ljubeznijo in predanostjo. **6. novembra** se bo obhajal jubilej zapornikov.

Rupnikov znak svetega leta

P. Marko Ivan Rupnik je izdelal **znak** (logo) **svetega leta usmiljenja.** Geslo jubilejnega leta: *Usmiljeni kakor Oče.* Znak je prava mala teološka suma o usmiljenju. Prikazuje Jezusa, ki nosi izgubljenega človeka. To je bila pogosta podoba v starodavni Cerkvi, ki kaže na Kristusovo ljubezen do človeka, ko je z odrešenjem dopolnil skrivnost učlovečenja. Dobri pastir se tako globoko in s takšno ljubeznijo dotika človeka, da mu spremeni življenje. S skrajno mero usmiljenja naloži nase človeštvo, njegove oči so prekrite s človekovimi. Kristus gleda z Adamovimi očmi in Adam s Kristusovimi. Vsakdo lahko tako odkrije v Kristusu novega Adama, lastno človeškost in prihodnost v Očetovi ljubezni. Umetnik je veličino Kristusove ljubezni do človeka umestil v podobo mandeljna, prav tako pogoste prvine starodavne ikonografije, ki predstavlja sobivanje dvojne narave v Kristusu: božje in človeške. Trije koncentrični krogi, ki prehajajo v vedno svetlejšo modro barvo, nakazujejo Kristusovo gibanje, ko človeka nosi iz noči greha in smrti, po drugi strani pa vedno temnejša barva predstavlja nedoumljivost Očetove vseodpuščajoče ljubezni.

POMEMBNEJŠI DOGODKI V NOVEMBRU

1. novembra slavimo praznik VSEH SVETIH (sv. maša ob 8. in 10. uri, ob 14. uri in molitve na pokopališču).

2. novembra obhajamo VERNE DUŠE (sv. maši bosta ob 10. in ob 18. uri).

8. november je 32. navadna ali ZAHVALNA NEDELJA.

19. novembra bo predavanje MIRE DOBRAVEC v Jožefovi dvorani.

20. november bo DAN SLOVENSKE HRANE, dogajanje v dvorani doma Marije in Marte.

21. novembra bo v naši župniji CELODNEVNO ČAŠČENJE.

22. november je nedelja KRISTUSA KRALJA in konec cerkvenega leta.

29. novembra pa bomo s 1. ADVENTNO NEDELJO že vstopili v ADVENTNI ČAS.

VSAK ČETRTEK IN NEDELJO KATEHEZE OB 20. URI.

KOLOFON

Izdaja: *župnija Dolnji Logatec*
Odgovarja: *Janez Kompare*
Glavni urednik: *Alen Širca*
Naklada: *600 kos*
Spletni naslov: *http://zupnija-dolnji-logatec.rkc.si/*
Prispevke pošljite na naslov: *farni.list.logatec@gmail.com* do 15. v mesecu.